

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Lvdovici Caroli II. Regis Siciliæ Filii, Ex Ordine
Minorvm Episcopi Tolosani Vita**

Sedulius, Henricus

Antverpiæ, 1602

Elogia. Jn S. Ludouicum Episcopum Tolosanum. Ioannes PP. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42834

ELOGIA

In S. Ludouicu[m] Episcopum Tolosanu[m].

IOANNES PP. XXII.

S. Ludo-
nicus e-
ius ex
milibus.

V i facit mirabilia magna solus, Psalm.
dilectum suum, confessorem exi-
mium, beatum videlicet Ludouicu[m], puritate candidum, caritate
feruidâ rubicundum, electum ex
millibus, produxit nouiter ut ex-
emplar præfulgidum, cunctis fidelibus imitâdum:
eius vitæ singularis excellentiam signis probans, &
prodigiis coruscantibus, crebris miraculis mani-
stans. In bullâ Canonizat. §. 1.

135. 4.

Hymnus.

Vergête mûdi vespere, Sol mûdo misit hesperum:
Qui micans ut in æthere, lucé monstrauit operum.
Ludouicus per omnia, ductu diuinæ gratiæ
Vectus est, ab infantâ Solem sequens iustitiæ.
Regali stirpe genitus contempsit primogenita:
Regno terreno penitus mente carens gratuitâ.

Detentus in Hesperiâ claret per patientiam:
Nam passus nimis grauia, præfert semper lœtitiam.
Dum patitur exsiliu[m], datur solerti studio:
Christus eius ingenium suo perfudit rádio.

Quo repletus deificè, profert cunctis saluifica:
Vbiq[ue] fans authenticè præco Dei mirifica.
Factus Francisci filius, virgo candens ut lilyum.
Fit & præsul eximus, collega nunc cælestium.
Ex officio Breuiarij antiqui ad primas Vesperas.

Pelbartus à Themesvuar Ordinis Minorum.

De Sancto Ludouico dicere licet, Rex mutauit 3. Reg.
habi- 22. 30.

Mutato
habitu
ingressus
est bellu[m]

AIDOLE

habitum suum, & ingressus est bellum. *Conc. de S. Ludouico.*

Hieronymus Platus Societatis Iesu.

Ludouicus Caroli II. * Gallorum regis filius Vide Commen- ta ium in cum in cap. 1. * primogenitus, omnibus certè animi & corporis bonis ornatus. Hic cùm obſes in Hispaniâ salutare religionis consilium cœpisset, sed à Franciscanis ob regis respectum differretur: ipſe ſe voto, nec ſemel, publicè obſtrinxit. Vide Com. ad cap. 19. deinde cum anno * M. CC. A quo dix. di. 14. t. 1107. à Bonifacio VIII. Tolofanus ei Archiepiscopatus deferretur; aſſentiri numquam voluit, tamen abſtentus niſi prius vetetis voti compos fieret, vt Franciſcanum habitum ſusciperet, quem in magnâ nobilium coronâ ſuceptum numquam amplius depoſuit: ſed potius cum habitu vitæ illius rigorem perpetuò retinuit, Episcopales curas religioſis officiis cumulans. *Lib. 2. de bono Status relig. cap. 26.*

Robertus à Licio Ordinis Minorum, Episcopus Aquinatensis.

Quis non magnificat Sanctum Ludouicum? qui regis & reginæ filius, formosus corpore, diuiniſſis affluens, ætate florens, ingenio acutus, ac qui- buslibet temporalibus bonis abundans, vitia ſpre- uit, terrena calcauit, & Christum Iesum benè bea- teque viaendo quæſiuit? *Conc. de S. Ludouico cap. 1.*

Hieronymus Platus Societatis Iesu.

Illud manet, quod ſuprā pofitum & confirma- tum eſt, magnam eſſe huius ſtatus, etiam apud ho- mines dignitatem; multoq[ue] eminentiorem omni- bus regum ſceptris atque imperiis. Hoc benè intel- lexit Ludouicus ille Caroli * Gallorum regis filius, de quo ſuprā à nobis alio loco dictum eſt, qui cùm Vide Commen- tarium meum in cap. 1. ter-

terreni regni tam opulentii hæreditatem contem-
 Tam ho- nens , Franciscani Ordinis habitum suscepisser,
^{notatus}
^{ab ordine} quem diuturnis ardentissimisque votis cōcupierat;
^{quam eū} eiique à quodam eiusdem Ordinis fratre inter gra-
^{Hab.} tulandum dictum esset, valde illum eo die Franci-
 scanā familiam honorasse: respondisse fertur, Imò
 verò ego potius ex hoc habitu , magno sum hodie
 honore affectus. Lib.2. de bono Status relig. cap.37.
Ex lib. Conform. fruc. 8.

Laurentius Surius Carthusianus.

Excellens Inter omnia diuina charismata , præcipue in eo
^{in eo hu-} reucebat eximia hūmilitas , haud aliter atque car-
^{militas.} bunculus in aureo ornamento.

Item paulò pōst.

Ad eius conciones audiendas tantâ auditate ad-
^{Et gratia} currebant homines, vt propter turbas sese inuicem
^{concionā} comprimentes, quidam in mortis discrimen addu-
^{di.} cerentur. Tom.4.ad diem 19. Augusti.

Hartmannus Scheydel.

Ludouicus, felix, sanctus, ex regali progenie, pa-
^{Vita eius} tre Carolo secundo rege Siciliæ, matre Mariâ regi-
 nâ Siciliæ & Hungariæ , originem habuit. In ætate
^{totius bre-} tenellâ religiosum præceptorem habens, ductus est
^{marium} in Cathaloniam, cum duobus è fratribus suis datus
 obses pro liberatione regis Caroli genitoris. vbi per
 septennium à fratribus Ordinis Minorum libera-
 libus ac diuinis artibus instruētus, doctus euasit: vt
 publicè ac priuatim disputaret , clero ac populo
 verbum Dei manifestaret . fuit in orationibus se-
 dulus . factus Sacerdos fermè singulis diebus cele-
 brabat. Castitatis amator: vt exceptâ matre, ac so-
 roribus , cum solâ numquam loqueretur . Corpus
 castigabat assiduè . Inde ad petitionem Bonifacij
 Pontificis, priùs Ordinem Minorum professus, &
 habi-

habitum suscipiens, Episcopatum Tolosanum regendum accepit, vbi mira opera pietatis perfecit. Demum in infirmitate ultimâ constitutus, susceptis deuotissimè Sacramentis, resolutus in mortem, ad ^{Mors fæ.} cælum feliciter euolauit; quem Dominus magnis ^{lutaris.} miraculis magnificauit: consummatis enim operibus bonis, tēpora multa expleuit. *Sextā etate mundi.*

F. Henricus Sedulius ex Ordine Minorum.

S. Ludouicus Caroli II. Siciliæ regis filius, ex Ordine Minorum Episcopus Tolosanus, vultus, totiusque corporis venustate & pulchritudine supra fidem excellens; animi verò dotibus, pictate, religione, ieconiis, assiduis precibus, afflictione corporis, igneis continuisque domi, foris, cōcionibus, miseratione in pauperes, obsequio in miseros, longè præstantior, omniumque coronâ virtutum. Spretis Siciliæ & Hungariæ potentibus regnis, quæ iure ac legibus adire potuit, Ordini S. Francisci se summâ deuotione addixit, caduca ista & fragilia, puerilibusque consentanea crepundiis, quæ opes, quæ imperia vocantur; quæ nullo in loco, in nullâ personâ stabilibus nixa consistunt radicibus, sed incerto fortunæ flatu fluunt, refluxunt; ex alto despiciens, verum beatæ vitæ finem non adumbratum ostendens, magis probavit securitate ridens tugurium, quam tristem curis & sollicitudinibus aulam. memorabili exemplo vanâ felicitate disprestâ, solidam demonstrauit, Euangelicâ paupertate & humilitate Christianâ, quam regno sublimior. Rebus humanis exempto admodum quidem adolescenti, sed paucis annis operū multitudine superatis; virtutes aditum in cælum struxerunt, ∞. cc. xcviij. quem miraculis coruscum infinitis, Ioannes xxii. inscripsit catalogo Diuorum; in sanctitatis eximiæ fidem, capitilis eius cerebro, an. à morte xviii. integrō reperto.

IN-